

MINISTERSTVO VNITRA
Poradního sboru ministra vnitra
ke správnímu řádu

Závěr č. 120

ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 5. 10. 2012

Opakované stížnosti na chování oprávněné úřední osoby podávané dotčenou osobou k několika správním orgánům

Podá-li stěžovatel několik stížností stejného obsahu u různých správních orgánů, stížností se podle § 175 odst. 4 správního řádu bude zabývat pouze správní orgán, který řízení vede.

Vyřizování stížnosti je zásadně dvojinstanční. První instanci představuje postup podle § 175 odst. 4, kdy se stížností zabývá ten správní orgán (např. obecní úřad), který vede správní řízení. Druhou instanci pak představuje postup podle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu, kdy bezprostředně nadřízený správní orgán na požádání stěžovatele přešetří způsob vyřízení stížnosti podřízeným správním orgánem. Nadřízený správní orgán posoudí stížnost podanou na způsob vyřízení stížnosti jako žádost o přešetření způsobu vyřízení stížnosti. Stížností se nezabývá nadřízený správní orgán (např. ministerstvo), který není příslušný k postupu podle § 175 odst. 4 ani k postupu podle § 175 odst. 7 správního řádu, pokud má stížnost stejný obsah jako v předchozích dvou stupních.

Pokud správní orgán shledá podanou stížnost za nedůvodnou, ostatními stížnostmi stejného obsahu se nezabývá. O tom vhodným způsobem vyrozumí stěžovatele.

Odůvodnění:

Poradnímu sboru byla předložena otázka, jak má postupovat správní orgán v případě, kdy svědek podává opakovaně stížnosti na chování oprávněné úřední osoby, přičemž nepostupuje v souladu se správním řádem, neboť tyto stížnosti podává v průběhu jednoho správního řízení několika různým osobám či úřadům (vedoucímu odboru, policii, státnímu

zastupitelství, tajemníkovi a starostovi obce), a to i po té, kdy byla některá z dříve podaných stížností posouzena jako nedůvodná, a stěžovatel byl o nedůvodnosti stížnosti vyrozuměn. Sekretariát poradního sboru se v souvislosti s touto situací zabýval následujícími otázkami:

- Jak mají správní orgány postupovat, podává-li stěžovatel více stížností stejného nebo obdobného obsahu u několika správních orgánů (v průběhu jednoho správního řízení)? Kolika instanční je postup při vyřizování stížností? Kdo by se měl stížností zabývat?
- Má správní orgán postupovat podle § 175 odst. 7 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů, dále jen „správní řád“) i v případě, kdy se správní orgán domnívá, že stěžovatelovo podání směřovalo k prošetření způsobu vyřízení stížnosti, ačkoli bylo označeno jako „stížnost“?
- Jak má postupovat správní orgán, pokud stěžovatel podává opakovaně nové stížnosti (se stejnými důvody) ve správním řízení vůči stejné úřední osobě, ačkoli jím dříve podané stížnosti byly již posouzeny jako nedůvodné. Může správní orgán v takovém případě stěžovateli sdělit, že dalšími stížnostmi se nebude zabývat?

I.

V ustanovení § 175 správního řádu je upraven postup pro vyřizování stížnosti. Tam, kde ustanovení § 175 neobsahuje speciální úpravu, postupuje se podle ustanovení části čtvrté, popřípadě podle dalších ustanovení správního řádu, na něž část čtvrtá odkazuje. V ustanovení § 175 odst. 4 správního řádu je výslovně uvedeno, že stížnost se podává u správního orgánu, který vede řízení, tedy u správního orgánu, proti jehož postupu nebo chování jeho úředních osob stížnost směřuje. Jakýkoli jiný správní orgán, který není k vyřízení stížnosti příslušný, se takovou stížností nezabývá, ale je povinen ji postoupit příslušnému správnímu orgánu. Správní orgán může upravit vnitřním předpisem, jaký bude konkrétní postup pro vyřízení stížnosti v mezích daných ustanovením § 175 správního řádu. Ve vnitřním předpisu tedy správní orgán například stanoví, kdo (která úřední osoba) je příslušný k vyřízení konkrétní stížnosti.

Domníváme se, že podávání stížností v jednom správním řízení u několika správních orgánů není důvodné ani účelné. Pouze ten správní orgán, který vede řízení, je příslušný k vyřízení stížnosti a je způsobilý učinit vhodná opatření k nápravě (disciplinární či

pracovněprávní postih), pokud zjistí, že chování oprávněné úřední osoby je nevhodné. Je-li stížnost podána u správního orgánu, který není k jejímu vyřízení příslušný, správní orgán v takovém případě postoupí tuto stížnost bez zbytečného odkladu k vyřízení příslušnému správnímu orgánu a uvědomí o tom stěžovatele.

Postup při vyřizování stížností je zásadně dvojinstanční. První instancí představuje postup podle ustanovení § 175 odst. 4 správního řádu, kdy se stížností zabývá ten správní orgán, který vede správní řízení. Druhou instancí pak představuje postup podle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu. Pokud se stěžovatel domnívá, že jeho stížnost nebyla řádně vyřízena, může se obrátit na nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti. To v praxi tedy znamená, že např. způsob vyřízení stížnosti, která směřuje proti obecnímu úřadu, bude přešetřovat krajský úřad, nebo dále pak, že způsob vyřízení stížnosti, která směřuje proti krajskému úřadu, bude přešetřovat příslušné ministerstvo. Stěžovatel se ale nemůže domáhat postupu podle ustanovení § 175 odst. 7 přímo u ministerstva, pokud jeho stížnost směřuje proti postupu obecního úřadu nebo chování úředních osob na obecním úřadě. Prošetření způsobu vyřízení stížnosti je zákonem svěřeno přímo nadřízenému správnímu orgánu, tedy správní orgány vyššího stupně, než přímo nadřízené, by se neměly takovými stížnostmi nebo požádáními o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 175 odst. 7 správního řádu zabývat. Stěžovatel se tedy nemůže v situaci, kdy není spokojen s výsledkem prošetření způsobu vyřízení stížnosti, obracet např. na ministerstvo jako správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který přešetřoval způsob vyřízení stížnosti. Pokud by však stěžovatel upozorňoval na pochybení při prošetření způsobu vyřízení stížnosti, tedy jednalo by se o stížnost na postup správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který vyřizoval původní stížnost, musel by tuto stížnost vyřídít podle § 175 odst. 4 správního řádu tento nadřízený správní orgán (například krajský úřad) a stěžovatel by se mohl domáhat prošetření způsobu vyřízení této stížnosti u jemu nadřízeného správního orgánu (například ministerstvo).

II.

Poradnímu sboru byla předložena otázka, zda lze na podání označené jako „stížnost“ hledět jako na projev vůle stěžovatele požádat správní orgán o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu.

Domníváme se, že každé podání je třeba posoudit podle jeho skutečného obsahu, jak plyne z ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu. Nelze tedy podání posuzovat pouze podle jeho

označení, ale správní orgán má povinnost přihlížet k vůli podatele. Posoudí-li správní orgán podání jako stížnost, použije se na postup pro vyřízení stížnosti ustanovení § 175 správního řádu bez ohledu na to, že podání dotčené osoby není výslovně jako stížnost označeno.

Stejně tak, bude-li správní orgán posuzovat podání označené stěžovatelem jako „stížnost“ jako požádání o prošetření způsobu vyřízení stížnosti, není to v rozporu se správním řádem a zásadou uvedenou v ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu.

III.

Stížnost není opravným ani dozorčím prostředkem, nejde ani o druh žádosti, kterou by se zahajovalo správní řízení. Možnost podávat stížnost proti nevhodnému chování úředních osob vychází především ze zásady uvedené v ustanovení § 4 odst. 1 správního řádu.¹ K povaze stížnosti obecně doktrína uvádí, že skutečnosti uvedené ve stížnosti jsou pouhým podnětem pro správní orgán, a stěžovatel nemá právní nárok, aby na základě jeho stížnosti byly provedeny určité dozorčí nebo jiné úkony. Shledá-li správní orgán stížnost důvodnou, je povinen bezodkladně učinit opatření k nápravě, o nichž vyrozumí stěžovatele, pokud o to stěžovatel požádal. Stěžovatel tedy obdrží od správního orgánu sdělení (resp. vyrozumění), jak správní orgán se stížností naložil, zda shledal důvody k tomu, aby správní orgán učinil nápravu.² Správní orgán, který dříve podané stížnosti posoudil jako nedůvodné, může stěžovateli sdělit, že se nadále jím podávanými stížnostmi nebude zabývat, a to s ohledem na zásadu procesní ekonomie. Pakliže stěžovatel neuvádí nové skutečnosti, které by svědčily o důvodnosti jím podávaných stížností, tj. prokazovaly nevhodné chování úřední osoby při dalších úkonech v řízení, správní orgán sdělí stěžovateli, že jeho stížnost neshledal důvodnou, poučí jej vhodným způsobem o možnosti postupu podle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu a nadále se těmito stížnostmi zabývat nebude.

---

¹ *Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možnosti jim vycházet vstřícně.*

² Vedral, J., Správní řád, komentář, 2. vydání, Praha: BOVA Polygon, 2012, 1379 s.